

Eskiden Daha Mutluyduk

– Filiz · 21 Şubat 2026

Eskiden Daha Mutluyduk

Eskiden daha mutluyduk;
Ekmeğin buğusu, komşunun selamı kopardı soframız.
Henüz cam ekranlara sığdırmamıştık dünyayı;
Göz göze gelince anlardık,
Kimin kalbinde fırtına, kiminkinde bahar...

Zaman daha ağır akardı o vakitler,
Akrep yelkovanı kovalama hırsına düşmemişti.
Sokak lambaları yanınca eve dönmenin o tatlı telaşı,
Yorgun ama huzurlu uykularımız vardı;
Eskimiş ayakkabılarımızda taptaze umutlar taşırdık.

Sesler berraktı, rüyalar gürültüye boğulmamıştı henüz.
Bir radyo cızırtısında bulurduk en mahrem şarkıyı.
Beklemek, o günlerde bir yük değil;
Sevdaya dahil edilen en zarif ayindi.

Mesafeler vardı belki ama uzaklıklar yoktu.
Şimdi yan yana oturup, binlerce kilometre öteye bakıyoruz.
Dokunmadığımız hayatların sahte yasını tutup,
Kendi içimizdeki söküğü dikmeyi unuttuk.

Hüznümüz bile şahsiyetliydi bizim;
Kendi köşemizde, usulca yaşadık kışımızı.
Şimdi her acı vitrinlik, her gözyaşı bir sahne...
Oysa biz, bir dut ağacının gölgesinde,
"Olduğumuz gibi" durduğumuzda tamdık.

Bir bayram sabahının ütülü heyecanı çekildi damarlarımızdan,
Pazar kahvaltılarının bitmek bilmeyen neşesiyle beraber.
Şimdi her şey hızla tüketiliyor;
Dostluklar, aşklar ve o çocuksu masumiyet...
Hızın kurbanı oldu kapı eşliğindeki uzun sohbetler.

O eski mahallede saklıydı hakikatimiz;
Pencerelerden sarkan sardunyalara, demlenen akşamüstleri...
Kimin evi yansa hepimiz ısınırdık o kederde,
Kimin düğünü olsa hepimiz giyerdik en berrak gülüşümüzü.
Betonlar henüz yutmamıştı toprak sahamızı;
Bir topun peşinde koşarken fethederdik dünyayı.

Eskiden daha mutluyduk;
Çünkü aynaya değil, birbirimizin yüzüne bakardık.
Yetinmeyi biliyorduk, "daha fazlası" esir almamıştı ruhumuzu.
Ve orada, bir dostun gözbebeğinde gördüğümüz aksimiz;
Bizi biz yapmaya yeterdi.

Derya 🌹 FİLİZ KÜYÜK 📝 20.02.2026